

[Justitsministeren.]

gennem en længere periode har levet sammen i et ægteskabslignende forhold. I disse undtagelsestilfælde får overøvrigheden nu en mulighed for at tillægge faderen samkvemsret, såfremt det er foreneligt med barnets tarv.

Så kort en gennemgang af så stor en lov på så vigtigt et område og med så mange nydannelser, som der her er tale om, kan naturligvis ikke blive udtømmende. Der er mange andre nye og vigtige ting i lovforslagene. Jeg håber, at man gennem betænkningen, lovens bemærkninger og bilaget med parallelteksterne har en mulighed for at få et overblik over nydannelserne.

I forbindelse med gennemførelse af en ny ægteskabslov bliver det nødvendigt at foretage ændringer også i andre love end myndighedsloven. Det gælder først og fremmest retsplejeloven, hvor der foruden den nævnte revision af kapitlet om ægteskabssager også skal indføres ændrede regler om gennemtvængelse af samkvemsret. Forslag til ændringer i retsplejeloven, arveloven, skifte-loven og ikrafttrædelsesloven til straffeloven vil blive fremsat i næste folketingsår.

Med hensyn til revisionen af ægteskabsloven i de øvrige nordiske lande kan jeg oplyse, at der på det nordiske justitsministermøde i oktober 1967 var enighed om, at lovforslag skulle fremsættes i Danmark, Finland, Norge og Sverige så tidligt, at de kunne behandles samtidigt i parlamenterne i efteråret 1968. Jeg håber som før nævnt, at jeg ved at fremsætte forslagene nu giver tingets medlemmer en vis mulighed for at overveje og drøfte problemerne inden efteråret.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til velvillig behandling i det høje folketing.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting skriftligt at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift. (*Betalingsfrist for landbrug og fiskeri m. v.*). Som lovens undertitel angiver, omfatter lovforslaget alene en ændring af den frist inden for hvilken landbrugs- og fiskerivirksomheder skal indbetale merværdiafgiften til statskassen.

Det er i disse dage 3 år siden, det første lovforslag om merværdiafgiften blev frem-

sat, og det tør vel uden overdrivelse siges, at landbrugets stilling i dette afgiftssystem siden da har været genstand for indgående drøftelser både i folketinget og i offentligheden.

I det oprindelige lovforslag om merværdiafgift var der ingen særregler for landbruget. Landbruget skulle angive og indbetale merværdiafgiften hvert kvartal ligesom virksomheder i de øvrige erhverv.

Fra landbrugets side blev der imidlertid allerede under drøftelserne i folketingsudvalget i sommeren 1965 fremsat krav om, at landbruget kun skulle indsende afgiftsangivelse én gang om året i forbindelse med den almindelige årlige regnskabsafslutning for den pågældende landbrugsbedrift. Afgiften for det pågældende regnskabsår skulle herefter indbetales i 4 lige store kvartalsrater i løbet af det følgende år. Landbruget begrundede sit krav om årsangivelse med praktiske hensyn, idet man anførte, at landbrugets regnskabskonsulenter — som forudsås at skulle yde de enkelte landmænd bistand med afgiftsopgørelserne — kun ville have kapacitet til at klare dette én gang om året.

Imidlertid henviste den daværende regering til, at et sådant system ville bevirke, at afgiften af landbrugets merværdi kom til at indgå i statskassen med et års forsinkelse, og at landbrugets likviditet ville blive forbedret med et tilsvarende beløb, nemlig 500 à 600 mill. kr., og man ville derfor ikke gå ind for landbrugets ønske.

På et vist tidspunkt var der tanker fremme om at søge landbrugets ønske om årsangivelse imødekommet, uden at dette fik samme fiskale og likviditetsmæssige følger som landbrugets eget forslag. Tankerne gik i retning af at reducere afgiftssatsen ved salg fra landbrugsbedrifterne så meget, at den udgående afgift for landbruget ud fra en gennemsnitsbetragtning blot ville give dækning for den indgående afgift, således at afgiftstilsvaret for landbruget som helhed ville blive 0 eller nærme sig 0. Det skal fremhæves, at tankerne alene gik ud på at reducere satsen; man var ikke i denne forbindelse inde på, at landbruget — eller en del af dette — under en sådan ordning skulle fritages for registrering. Alle landbrugsbedrifter med en omsætning over den generelle mindstegrænse på 5.000 kr. skulle under alle